

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

Agila – smėlio užpustytas kaimas Kuršių nerijoje. XIII-XVI a. natūraliam Kuršių nerijos kraštovaizdžiui buvo būdingos mišriu mišku apaugusios pirminės (parabolinės) kopos. Tačiau nuo XV - XVI a. Nerijoje intensyviai pradėti kirsti medžiai, visa tai trikdė gamtinę pusiausvyrą. XVII–XVIII a. Nerija pavirto dykuma. Vėjas nešė smėlį į rytus, pustė į Kuršių marias išsikišančius pusiasalius. Smėlis užklojo sodybas ir kaimus. Tik 1825 m., kopų apželdinimo mišku darbams ėmus vadovauti Georgui Davidui Kuvertui, pasiekta pirmų žymesnių rezultatų. Buvo statomos užtvaros, sodinami želdiniai, pradėtas Kuršių nerijos slenkančių kopų apželdinimas. Sodintos kalninės pušys. Jų šaknys geriausiai sulauko smėlį ir įsisavina drėgmę. Pušys sustabdė Neringos pusiasalio eroziją. Žmonės vėl galėjo vystyti kultūrinės veiklas. Todėl kūrybiškai interpretuotas pušų ir kopų motyvas, projektuojant kultūros ir turizmo informacijos centrą, būtų logiškas ir tarsi savaime suprantamas dalykas. Pušys tai pastato kolonos, kurios laiko stogą – smėlio kopą, kuri kadaise užslinko ant Agilos kaimo.

- Sklypo plotas 2092,57 m²;
- Sklypo užstatymo plotas 1590 m²;
- Sklypo užstatymo intensyvumas 114 %;
- Sklypo užstatymo tankumas 76 %;
- Bendrasis plotas 2400 m²;
- Pagrindinis plotas 1680 m²;
- Pagalbinis plotas 720 m²;
- Pastato tūris 16 000 m³;
- Aukštų skaičius 1 - 3;
- Pastato aukštis 16 m.
- Pastatas apdailintas vario plokštėmis, medžiu, stiklu, betonu.
- Išsaugomos esamos salės pagrindinės laikančios sienos, konstruojamos naujos kolonos, gelžbetoninės perdangos plokštės.
- Preliminari pastato statybos kaina 20 mln litų.